

Arrest

nr. 293 145 van 23 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De derde en vierde verzoekende partij (hierna: eerste respectievelijk tweede verzoekster), die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 15 november 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 30 november 2020 om internationale bescherming. De eerste en tweede verzoekende partij (hierna: eerste respectievelijk tweede verzoeker), die eveneens verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 11 januari 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Op 30 november 2022 beslist de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering

van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 2 december 2022 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker – i.e. de broer van tweede verzoeker, de echtgenoot van eerste verzoekster en de zoon van tweede verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U werd geboren op 1 januari 1991, in de wijk al-Bayah, in Bagdad, als soennitische moslim. U werkte als kapper. Op 16 maart 2014 werd uw zoon geboren. U ging uit elkaar met de moeder van uw zoon. Rond 2015 verhuisde u omwille van sektarisch geweld met uw ouders, uw broer K(...), uw zus, en uw zoon, naar de wijk al-Sadiyah. U begon in Sadiyah uw eigen kapperszaak. Uw broer K(...) werkte ook sporadische in uw kapperszaak. In april 2016 huwde u met A(...) S(...) Z(...) (O.V. (...)). Tezamen kregen jullie een dochter op 9 april 2017.

Uw jongere broer, A(...), verliet rond 2015 Irak en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Hij werd erkend als vluchteling op 30 juni 2017.

Militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq kwamen geregeld naar uw kapperszaak in Sadiyah om hun haar te laten knippen. Ze wilden dat u zich bij hen aansloot en een wapen zou dragen. U weigerde dit telkens. Op 10 augustus 2019 vond u 's morgens onder de deur van uw kapsalon een dreigbrief van Asa'ib. U nam deze brief initieel niet erg serieus. Op 16 augustus 2019 drong Asa'ib 's morgens vroeg bij u thuis naar binnen. Uw vrouw was op dat moment op bezoek bij haar familie in Ramadi, maar uw ouders, uw broer K(...) en uw zus waren wel thuis. U werd met geweld uit uw bed gehaald en ontvoerd door de militie. Vier dagen lang werd u vastgehouden, totdat uw vader losgeld betaalde, en u weer werd vrijgelaten. U dook daarna samen met de rest van de familie onder bij uw tante, alvorens op 27 augustus 2019 allemaal samen, u, uw vrouw en uw kinderen, uw broer K(...), uw zus en uw moeder (met uitzondering van uw vader) het land te verlaten. U vreest dat u en uw familie gedood zullen worden door de militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq. Jullie gingen naar Turkije, en na één maand, reisden jullie op illegale wijze naar Europa. Jullie kwamen aan in Griekenland, waar jullie meer dan een jaar bleven. Uw vrouw, uw kinderen, uw moeder en uw zus reisden op 13 november 2020 door naar België vanuit Griekenland. U kon op 24 december 2020 verder reizen naar België, alwaar u tot op heden met de hele familie verblijft bij uw broer A(...). Uw broer K(...) kwam na u, op 11 januari 2021, in België aan vanuit Griekenland.

Uw moeder S(...) A(...) S(...) Al-R(...) (O.V. (...)) en uw echtgenote dienden een verzoek om internationale bescherming in België in op 30 november 2020. U en uw broer K(...) S(...) S(...) (O.V. (...)) dienden een verzoek tot internationale bescherming in België in op 12 januari 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u de volgende documenten in: uw identiteitskaart (origineel), uw nationaliteitsbewijs (origineel), uw rijbewijs (origineel), uw huwelijksakte (origineel), de identiteitskaart van uw echtgenote (origineel), het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote (origineel), een dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq (kopie), een PV van de politie in verband met uw ontvoering (kopie) en een USB-stick met camerabeelden van de beveiligingscamera van uw ontvoering (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u en uw familie gedood zullen worden door Asa'ib Ahl al-Haq omdat u weigerde zich aan te sluiten bij hun groepering.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Ten eerste blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus, IRAK, Rekrutering door Popular Mobilizations Units / al-Hashd al-Shaabi, van 5 februari 2016) dat al-Hashd al-Shaabi, waartoe de milities van Asa'ib Ahl al-Haq behoren, door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: Er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi. Bovendien dient opgemerkt te worden dat het, nog los van het feit dat er geen enkele herkomstlandeninformatie terug te vinden is van gedwongen rekrutering door al Hashd al Shaabi, bovendien ook bijzonder onwaarschijnlijk zou zijn dat de sjiitische militeer Asa'ib Ahl al-Haq veelvuldige pogingen gedurende een lange periode zou ondernemen om een soennitische kapper, zonder enige gevechtservaring en zonder enige interesse wapens te dragen of te vechten, te proberen dwingen zich aan te sluiten bij hen (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 10). De door u aangebrachte elementen kunnen het CGVS er ook niet van overtuigen dat Asa'ib Ahl al-Haq zich in uw geval wél tot deze manier van handelen zou hebben gekeerd. Met betrekking tot de USB-stick met de zogenaamde videobeelden, afkomstig van een beveiligingscamera bij uw huis, die door u en uw broer K(...) werden ingediend dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke wazige filmpjes waarop niet duidelijk te zien is wie in die filmpjes naar voor komt, sowieso geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien dient opgemerkt te worden dat om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ook volledig onderuit gehaald door een ernstige tegenstrijdigheid tussen enerzijds uw verklaringen en anderzijds de verklaringen van uw echtgenote, uw moeder en uw broer K(...). Zo verklaarde u op de expliciete vraag of Asa'ib Ahl al-Haq enkel wou of u zich aansloot of ook uw broer heel duidelijk dat dit enkel u was. U voegde hier aan toe dat u de oudste was en uw broer nog studeerde en ze enkel u wilden (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 10). Deze verklaringen raken de kern van uw asielaanvraag. Uw echtgenote daarentegen verklaarde wel degelijk dat uw broer K(...) ook toevallig in het kapsalon was en dat, toen de militeleden van Asa'ib Ahl al-Haq in het kapsalon kwamen, ze hem ook vroegen zich aan te sluiten (CGVS, Z(...), 13.05.2022, p. 8). Uw broer K(...) beweerde ook dat zowel u als hij zijn gevraagd door Asa'ib Ahl al-Haq om zich bij hen aan te sluiten. Geconfronteerd met het feit dat u beweerde dat enkel uzelf werd gevraagd zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq verklaarde uw broer K(...) dat een van jullie beiden zich moest aansluiten (CGVS, S(...), 25.10.2022, p. 8 en p. 15). Dit is echter geenszins een verklaring waarom u enkel vermeldde dat u werd gevraagd zich aan te sluiten, op de expliciete vraag van het CGVS hierover, en deze bewering kan aldus ook niet overtuigen. Uw moeder gaf eveneens aan dat zowel u als K(...) werden gevraagd zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq en tenminste een van hen dat moest doen. Geconfronteerd met het feit dat u verklaarde dat enkel u werd gevraagd zich aan te sluiten geeft uw moeder aan dat u later werd ontvoerd en dat u denkt dat u alleen werd geïnterviewd en werd meegenomen. (CGVS, AL-R(...), 25.10.2022, p. 5 en p. 10). De beweringen van uw moeder dat u niet zou weten dat uw broer K(...) ook benaderd werd om zich aan te sluiten kunnen echter evenmin overtuigen. Dat jullie allen samen, met uitzondering van uw vader, zijn gevlucht uit Irak omwille van de vraag aan u of aan u en uw broer zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq en de weigering dat te doen en dat u tegelijkertijd niet zou weten of enkel u of zowel u als uw broer K(...) werden gevraagd om zich aan te sluiten is volledig ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen halen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag volledig onderuit.

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag nog verder onderuit gehaald door tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw broer over de zogenaamde dreigbrief en wat blijkt uit het ingediende document zelf. U verklaarde dat u op 10 augustus 2019 een dreigbrief heeft ontvangen. Daarin zou u een deadline zijn gegeven. U verklaarde: 'Ze zeiden: je moet bij ons aansluiten. Het is verplicht. Je moet een wapen dragen en gaan vechten, loyaal zijn aan ons. Van die woorden (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 11).' Uit de vertaling van de zogenaamde dreigbrief blijkt nu echter dat die brief helemaal niet rechtstreeks gericht is tot u. Wat u verklaarde dat in die brief zou staan is daar ook helemaal niet in terug te vinden. De brief is immers helemaal geen zogenaamde dreigbrief gericht tot u maar wel

een brief van de militaire vleugel van het secretariaat-generaal van Asa'ib Ahl al-Haq, het Islamitische Verzet, gericht aan het militair comité van Asa'ib Ahl al-Haq en aan alle militairen in alle provincies en controleposten. Het onderwerp van de brief betreft de uitvoering van een arrestatiebevel waarbij gevraagd wordt dat uzelf en een zekere W(...) S(...) M(...) H(...) zouden worden gezocht en verplicht zouden worden te verschijnen (zie documenten in het administratief dossier, document nummer 7 en vertaling CGVS). We voegen hieraan nog toe dat uw broer K(...) eveneens aangeeft dat de zogenaamde dreigbrief gericht is tot u maar ook tot een andere persoon. Uw broer K(...) verklaarde bovendien dat in de brief stond dat jullie zich moesten aansluiten bij hen. Als jullie dat zouden weigeren zou het resultaat daarvan zijn dat het heel slecht zou gaan worden. Er zou bovendien expliciet in de brief staan dat ze jullie zouden vermoorden (CGVS, S(...), 25.10.2022, p. 10 en p. 11). Ook wat uw broer verklaarde dat in de zogenaamde dreigbrief staat is helemaal niet in het document dat werd aangeleverd terug te vinden. Het feit dat u, noch uw broer, duidelijk weten wat in de zogenaamde dreigbrief, die u zelf heeft aangebracht, staat en tot wie die gericht is brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang. Aan het document zelf, een brief van Asa'ib Ahl al-Haq, kan bovendien weinig waarde worden toegekend. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het, zoals hoger reeds aangegeven, te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er sowieso ook weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden. Het betreft ook een kopie waardoor de authenticiteit eveneens moeilijk kan worden achterhaald.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers

dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten bembommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat

de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de identiteitskaart van uw echtgenote en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote bewijzen enkel uw identiteit en de identiteit van uw echtgenote die niet ter discussie staat. Aan het PV van de politie in verband met de aangifte door uw vader van uw ontvoering op 16 augustus 2019 kan weinig bewijswaarde worden gehecht gezien in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt worden. Bovendien betreft het een kopie waardoor de authenticiteit van het document eveneens moeilijk kan worden nagegaan. De dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq werd hoger reeds besproken. Ook de USB-stick met camerabeelden van uw ontvoering afkomstig van een beveiligingscamera werd hoger reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de broer van eerste verzoeker, de schoonbroer van eerste verzoekster en de zoon van tweede verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op 25 april 1996 in Bagdad geboren. U bent een soennitische moslim. U heeft twee broers en een zus. Op 27 augustus 2019 verliet u, samen met uw broer M(...) S(...) S(...) (O.V. (...)), uw schoonzus A(...) S(...) Z(...) (O.V. (...)), en hun kinderen, uw zus, en uw moeder S(...) A(...) S(...) Al-R(...) (O.V. (...)) Irak.

Op 12 januari 2021 diende u samen met uw broer Mustafa een verzoek tot internationale bescherming in België in.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw broer M(...) S(...) S(...), die het volgende verklaarde:

“(…)”

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw broer M(...) S(...) S(...). Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw broer meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw broer M(...) S(...) S(...) werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs attesteren enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. De USB-stick met camerabeelden van de beveiligingscamera van de ontvoering van uw broer M(...) werd hoger besproken in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer M(...) S(...) S(...). Uw studiedocumenten zijn niet relevant in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster – i.e. de echtgenote van eerste verzoeker, de schoonzus van tweede verzoeker en de schoondochter van tweede verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op 28 november 1991 in Anbar geboren. U bent een soennitische moslim. U verhuisde in 2016 naar Bagdad, wijk al-Sadiyah, en verbleef daar tot uw vertrek uit Irak. U bent in april 2016 gehuwd met M(...) S(...) S(...) (O.V. (...)). U heeft samen met uw man een dochter. Uw man heeft nog een zoon met een andere moeder. Op 27 augustus 2019 verliet u, samen met uw echtgenoot en kinderen, uw schoonbroer K(...) S(...) S(...) (O.V. (...)), uw schoonzus en uw schoonmoeder S(...) A(...) S(...) Al-R(...) (O.V. (...)) Irak.

Op 30 november 2020 diende u samen met uw schoonmoeder S(...) A(...) S(...) Al-R(...) een verzoek om internationale bescherming in België in.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

"(...)"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot M(...) S(...) S(...). Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De vierde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de moeder van eerste en tweede verzoeker en de schoonmoeder van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op 19 september 1966 in Bagdad geboren. U bent een soennitische moslim. U heeft een echtgenoot en drie zonen en een dochter. Op 27 augustus 2019 verliet u, samen met uw zoon M(...) S(...) S(...) (O.V. (...)), uw schoondochter A(...) S(...) Z(...) (O.V. (...)), en hun kinderen, uw zoon K(...) S(...) S(...) (O.V. (...)), en uw dochter Irak.

Op 30 november 2020 diende u samen met uw schoondochter een verzoek om internationale bescherming in België in.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw zoon M(...) S(...) S(...), die het volgende verklaarde:

"(...)"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw zoon M(...) S(...) S(...). Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw zoon meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw zoon M(...) S(...) S(...) werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht hiermee in te stemmen indien zij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin zij op de hoogte worden gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maken. *In casu* hebben de verzoekende partijen per brief neergelegd op 17 februari 2023 gemeld dat zij bezwaar maken tegen de behandeling van hun zaak via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, Bezwaar tegen schriftelijke procedure). Gelet op het bezwaar van de verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren.

Waar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen wijst op informatie waaruit blijkt dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt door de milities van Al-Hashd Al-Shaabi, waartoe Asa'ib Ahl Al-Haq (hierna: AAH) behoort, en oordeelt dat de door eerste verzoeker aangebrachte elementen het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) er niet van kunnen overtuigen dat AAH zich in zijn geval wél tot deze manier van handelen zou hebben gekeerd, laten de verzoekende partijen het volgende gelden:

“De informatie waarover de verwerende partij beschikt is niet correct.

Zo stelt de Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation in “Iraq: recruitment (including forced recruitment) of young men by Shia militias in Shia regions; consequences of refusal to be recruited [a-10168]” dd. 9 juni 2017 (stuk 3):

The New Arab, a media corporation founded in London in 2014, in a February 2016 article reports about campaigns among Shia in Baghdad and southern Iraq to recruit fighters for the regime of Bashar al-Assad in Syria:

“Campaigns in Baghdad and southern Iraq to recruit fighters for the regime of Bashar al-Assad in neighbouring Syria are sparking concerns across the country. Observers say the recruitment drives, which were previously conducted in narrow circles by local militias, have now gone public at a curious time in the Syrian conflict. Offices have even been set up for the purpose, including one in an appliance department store in the Shusa district of Baghdad's Kadhimiya suburb. There, would-be volunteers are briefed on the situation in Syria and the importance of the fight there, as part of the so-called overlap on the Iraqi-Syrian fronts. Similar activities reportedly take place in Shia mosques especially in the slums of Baghdad, such as Sadr City. These recruitment drives are advertised as ‘Defensive Jihad’, where volunteering is a duty, as opposed to offensive or ‘Conquest Jihad’ in the ideology of the Shia Islamist recruiters. In truth, ‘jihad’ in Syria is a subject of contention between senior Shia clerics in Najaf (Iraq), Tehran and Qom (Iran). While most clerics in Najaf believe fighting is a duty only in Iraq, and only against the Islamic State group, following a fatwa by leading Iraqi Shia cleric Ali al-Sistani, the clerics in Iran believe fighting in Syria is also a duty on every (Shia) Muslim. [...]

(...)

The UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) mentions allegation of forced recruitment of male residents in newly retaken areas of Mosul in a Mosul Weekly Protection Update dated January 2017:

“UNHCR and other protection actors note with concern, allegation of forced recruitment, including minors, of male residents in newly retaken areas in Mosul. It is also reported that IDPs fleeing the eastern side of Mosul are forced, also, by tribal militia to join the military offensive through preparing meals, carrying weapons or taking up arms. IDPs are reported to be under the risk of being accused or tainted of affiliation

with armed groups should they refuse or show reluctance and that one 'volunteered' male per family reportedly absolves the family from allegations of affiliation with the armed group. UNHCR and protection partners continue to track and intervene on such allegations for high level intervention." (UNHCR, 20 January 2017)

In a December 2016 report on child protection, the Global Protection Cluster, an inter-agency cooperation initiative under the lead of UNHCR, mentions concerns of male IDPs in the city of Shirqat in Salahuddin province about being coerced and recruited to fight with PMF:

"Shirqat, male IDPs are also worried about being coerced and recruited to fight with Popular Mobilization Forces (PMF). IDPs are coerced to join PMF to show they are not IS-affiliated. Children are also at high risk for recruitment. The area is heavily controlled by PMF and the pressure to join the militias was a concern identified during the RPA [Rapid Protection Assessment]." (Global Protection Cluster, 13 December 2016)

Consequences of refusing to be recruited

Among the sources consulted by ACCORD no information could be found on consequences of refusing to be recruited.

Er blijkt uit deze bron dat gedwongen rekrutering wel degelijk voorkomt. Er wordt bij vermeld dat de informatie waarover men heeft beperkt is. Dit is niet de schuld van de verzoekers.

Aldus is een voorzichtige houding vanwege de verwerende partij aangewezen, aangezien zij de gevolgen niet kan inschatten en dient aan de verklaringen van verzoekers op dit vlak minstens het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

Bovenstaande plaatst immers tevens de overgemaakte videobeelden in een ander licht."

Waar de adjunct-commissaris verder in de bestreden beslissingen wijst op een ernstige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van eerste verzoeker en deze van de overige verzoekende partijen met betrekking tot de vraag of AAH enkel eerste verzoeker wou rekruteren of ook zijn broer, tweede verzoeker *in casu*, stellen de verzoekende partijen als volgt:

"De dreigbrief was enkel aan de eerste verzoekende partij gericht. In die zin was de eerste verzoekende partij dan ook het doelwit van de militie.

Het klopt inderdaad dat de tweede verzoekende partij ook in het vizier kwam toen zij in het kapsalon werd aangetroffen, maar uiteindelijk werd de eerste verzoekende partij ontvoerd omdat zij weigerde zich aan te sluiten, niet de tweede verzoekende partij. In die zin zoekt de verwerende partij spijkers op laag water, want er is er dus geen tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de verzoekers."

Waar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen tot slot wijst op tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste en tweede verzoeker over de zogenaamde dreigbrief en wat blijkt uit het ingediende document zelf, laten de verzoekende partijen het volgende gelden:

"De verwerende partij beschikt over een aanhoudingsbevel; dit is de vorm waarin dreigbrieven gestuurd worden als men meermaals geweigerd heeft zich aan te sluiten.

Het klopt dat de eerste verzoekende partij en de derde verzoekende partij niet woordelijk kunnen herhalen wat er precies in stond, maar dit ondergraaft de ernst ervan niet. Bovendien was dit aanhoudingsbevel duidelijk het gevolg van het feit dat de eerste verzoekende partij bleef weigeren zich aan te sluiten en de derde verzoekende partij ook niet spontaan haar plaats innam.

Na de beslissing van de verwerende partij hebben verzoekers bovendien contact opgenomen met hun advocaat in Irak om te weten of het veilig is of niet voor hen om thans terug te keren naar Irak. Deze was echter duidelijk: de militie zou hem schriftelijk bevestigd hebben dat ze zouden boeten wanneer ze gevonden zouden worden."

De verzoekende partijen menen dat de adjunct-commissaris bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen menen dat zij zich redelijkerwijze nergens in Irak op een veilige manier kunnen vestigen. Zij wijzen erop dat de adjunct-commissaris erkent dat Irak nog steeds erg gevaarlijk is en dat er nog veel doden en gewonden vallen. Zij geven aan dat zij "een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling" lopen bij terugkeer naar Irak. Zij wijzen er verder op dat UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel en

persoonlijk geïmagineerd wordt en dat het feit dat een groot aantal personen zich in eenzelfde situatie bevinden geen afbreuk doet aan de gegrondheid van de individuele vrees, maar deze juist kracht kan bijzetten, waarbij zij citeren uit *“Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence; Roundtable 13 en 14 September 2012, Cape Town, South Africa”* van 20 december 2012 en *“The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence”* van september 2012. De verzoekende partijen vervolgen dat het feit dat hun asielaanvraag in twijfel wordt getrokken de asielinstanties niet ontslaat van hun taak te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hun hoofde en citeren in dit verband uit het arrest met nummer 45 396 van 20 juni 2010 van de Raad. Nog volgens de verzoekende partijen stelt UNHCR *“dat het gehele land – direct of indirect – getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus”*, maar legt de adjunct-commissaris de richtlijnen van UNHCR volledig naast zich neer. Zij betogen dat uit verschillende artikels blijkt dat er op systematische basis nog steeds aanslagen gebeuren in Irak waar gewone burgers het slachtoffer van zijn en citeren de artikels *“11 Dead In Iraq Attack Blamed On ISIS: Report”* en *“Rocket Attacks In Iraq Strike Baghdad School, US Embassy, Injuring 3”* van NDTV van respectievelijk 27 oktober 2021 en 14 januari 2022. De verzoekende partijen voegen hieraan toe dat de adjunct-commissaris moeilijk kan blijven volhouden dat Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen (*sic*) om hen ernaar terug te sturen. Het is volgens hen onmogelijk om naar hun land van herkomst terug te keren zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te lopen. De verzoekende partijen zijn van mening dat de adjunct-commissaris voormeld artikel geschonden heeft en dat zij wel degelijk in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er dient volgens de verzoekende partijen in deze context ook rekening te worden gehouden met het hoger belang van het minderjarig kind. Zij halen artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet aan en vervolgen dat het in die zin belangrijk is om de verschillende brieven van de leerkrachten van de minderjarige kinderen van eerste verzoeker en eerste verzoekster in voorliggend verzoekschrift te betrekken, waarbij zij verwijzen naar het stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift. De belangrijkste verklaring komt volgens hen van de juf van de oudste zoon, M., tevens het kind dat nog de meest levendige herinneringen zou hebben aan de periode in Irak. De verzoekende partijen citeren deze verklaring en stellen dat de verhoogde kwetsbaarheid van dit kind wel degelijk noopt tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoekende partijen besluiten dat uit het voorgaande blijkt dat de adjunct-commissaris *“zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen”* en dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Tevens schendt de adjunct-commissaris volgens hen de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, *“subsidiair”* hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en *“subsidiar”* de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden het rapport *“Iraq: recruitment (including forced recruitment) of young men by Shia militias in Shia regions; consequences of refusal to be recruited [a-10168]”* van het Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation van 9 juni 2017 (stuk 3) en enkele brieven van leerkrachten met betrekking tot de minderjarige kinderen (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, Irak, te hebben verlaten omwille van problemen met de sjiiitische militie AAH. Militieleden van AAH zouden geregeld naar de kapperszaak van eerste verzoeker in de wijk Al-Sadiyah in Bagdad zijn gekomen en daarbij telkens hebben duidelijk gemaakt dat ze wilden dat hij zich bij hen zou aansluiten en een wapen zou dragen. Eerste verzoeker zou dit telkens hebben geweigerd. Op 10 augustus 2019 zou eerste verzoeker 's morgens onder de deur van zijn zaak een dreigbrief van AAH hebben gevonden. Op 16 augustus 2019 zou AAH 's morgens vroeg bij eerste verzoeker thuis zijn binnengevallen en hem met geweld hebben meegenomen. Hij zou vervolgens vier dagen lang zijn vastgehouden, totdat zijn vader losgeld zou hebben betaald en hij weer zou zijn vrijgelaten. Daarop zou eerste verzoeker met de rest van de familie ondergedoken zijn bij zijn tante, alvorens zij op 27 augustus 2019 allemaal samen, met uitzondering van de vader, Irak zouden hebben verlaten. De verzoekende partijen stellen bij terugkeer naar hun land van herkomst te vrezen dat zij zullen worden gedood door militieleden van AAH.

De Raad is na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van de verzoekende partijen en de vrees die zij hieraan verbinden.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van hun relaas ondermijnd door een ernstige tegenstrijdigheid tussen enerzijds de verklaringen van eerste verzoeker en anderzijds de verklaringen van de overige verzoekende partijen waarover de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt motiveert in hoofde van eerste verzoeker:

Zo verklaarde u op de expliciete vraag of Asa'ib Ahl al-Haq enkel wou of u zich aansloot of ook uw broer heel duidelijk dat dit enkel u was. U voegde hier aan toe dat u de oudste was en uw broer nog studeerde en ze enkel u wilden (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 10). Deze verklaringen raken de kern van uw asielrelaas. Uw echtgenote daarentegen verklaarde wel degelijk dat uw broer K(...) ook toevallig in het kapsalon was en dat, toen de militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq in het kapsalon kwamen, ze hem ook vroegen zich aan te sluiten (CGVS, Z(...), 13.05.2022, p. 8). Uw broer K(...) beweerde ook dat zowel u als hij zijn gevraagd door Asa'ib Ahl al-Haq om zich bij hen aan te sluiten. Geconfronteerd met het feit dat u beweerde dat enkel uzelf werd gevraagd zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq verklaarde uw broer K(...) dat een van jullie beiden zich moest aansluiten (CGVS, S(...), 25.10.2022, p. 8 en p. 15). Dit is echter geenszins een verklaring waarom u enkel vermeldde dat u werd gevraagd zich aan te sluiten, op de expliciete vraag van het CGVS hierover, en deze bewering kan aldus ook niet overtuigen. Uw moeder gaf eveneens aan dat zowel u als K(...) werden gevraagd zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq en tenminste een van hen dat moest doen. Geconfronteerd met het feit dat u verklaarde dat enkel u werd gevraagd zich aan te sluiten geeft uw moeder aan dat u later werd ontvoerd en dat u denkt dat u alleen werd gevisieerd en werd meegenomen. (CGVS, AL-R(...), 25.10.2022, p. 5 en p. 10). De beweringen van uw moeder dat u niet zou weten dat uw broer K(...) ook benaderd werd om zich aan te sluiten kunnen echter evenmin overtuigen. Dat jullie allen samen, met uitzondering van uw vader, zijn gevlucht uit Irak omwille van de vraag aan u of aan u en uw broer zich aan te sluiten bij Asa'ib Ahl al-Haq en de weigering dat te doen en dat u tegelijkertijd niet zou weten of enkel u of zowel u als uw broer K(...) werden gevraagd om zich aan te sluiten is volledig ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig onderuit."

Door in hun verzoekschrift louter *post factum* te poneren dat eerste verzoeker het doelwit van de militie was, aangezien de ontvangen dreigbrief enkel aan hem zou zijn gericht, doch tweede verzoeker ook in het vizier zou zijn gekomen toen hij in het kapsalon werd aangetroffen, weerleggen noch verklaren de verzoekende partijen de *in casu* gedane vaststellingen, die deugdelijk en pertinent zijn en steun vinden in de administratieve dossiers. De Raad stelt in navolging van de adjunct-commissaris vast dat eerste verzoeker duidelijk verklaarde dat enkel hij door AAH gevraagd werd zich aan te sluiten en dat deze verklaring strijdig is met de verklaringen van de overige verzoekende partijen, zoals in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen genoegzaam wordt toegelicht. Waar de verzoekende partijen nog stellen dat enkel eerste verzoeker werd ontvoerd omdat hij weigerde zich aan te sluiten bij de militie en niet tweede verzoeker, kan op basis van de elementen in het dossier slechts worden vastgesteld dat tweede verzoeker zich evenmin heeft aangesloten bij AAH en deze uitleg derhalve geen steek houdt.

De geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partijen wordt verder geschaad door tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste en tweede verzoeker over de zogenaamde

dreigbrief en de inhoud van het neergelegde document. De adjunct-commissaris zet hierover in de bestreden beslissingen terecht het volgende uiteen in hoofde van eerste verzoeker:

“U verklaarde dat u op 10 augustus 2019 een dreigbrief heeft ontvangen. Daarin zou u een deadline zijn gegeven. U verklaarde: ‘Ze zeiden: je moet bij ons aansluiten. Het is verplicht. Je moet een wapen dragen en gaan vechten, loyaal zijn aan ons. Van die woorden (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 11).’ Uit de vertaling van de zogenaamde dreigbrief blijkt nu echter dat die brief helemaal niet rechtstreeks gericht is tot u. Wat u verklaarde dat in die brief zou staan is daar ook helemaal niet in terug te vinden. De brief is immers helemaal geen zogenaamde dreigbrief gericht tot u maar wel een brief van de militaire vleugel van het secretariaat-generaal van Asa’ib Ahl al-Haq, het Islamitische Verzet, gericht aan het militair comité van Asa’ib Ahl al-Haq en aan alle militairen in alle provincies en controleposten. Het onderwerp van de brief betreft de uitvoering van een arrestatiebevel waarbij gevraagd wordt dat uzelf en een zekere W(...) S(...) M(...) H(...) zouden worden gezocht en verplicht zouden worden te verschijnen (zie documenten in het administratief dossier, document nummer 7 en vertaling CGVS). We voegen hieraan nog toe dat uw broer K(...) eveneens aangeeft dat de zogenaamde dreigbrief gericht is tot u maar ook tot een andere persoon. Uw broer K(...) verklaarde bovendien dat in de brief stond dat jullie zich moesten aansluiten bij hen. Als jullie dat zouden weigeren zou het resultaat daarvan zijn dat het heel slecht zou gaan worden. Er zou bovendien expliciet in de brief staan dat ze jullie zouden vermoorden (CGVS, S(...), 25.10.2022, p. 10 en p. 11). Ook wat uw broer verklaarde dat in de zogenaamde dreigbrief staat is helemaal niet in het document dat werd aangeleverd terug te vinden. Het feit dat u, noch uw broer, duidelijk weten wat in de zogenaamde dreigbrief, die u zelf heeft aangebracht, staat en tot wie die gericht is brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang. Aan het document zelf, een brief van Asa’ib Ahl al-Haq, kan bovendien weinig waarde worden toegekend. (...) Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er sowieso ook weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden. Het betreft ook een kopie waardoor de authenticiteit eveneens moeilijk kan worden achterhaald.”

De Raad acht het vooreerst niet ernstig dat de verzoekende partijen thans in hun verzoekschrift, na confrontatie met de hoger gedane vaststellingen in de bestreden beslissingen, stellen dat het document waarover het CGVS beschikt een aanhoudingsbevel is, daar waar zij tijdens de administratieve procedure nog bij herhaling gewag maakten van een dreigbrief. Zij beperken zich overigens tot een blote bewering waar zij toevoegen dat dit de vorm is waarin dreigbrieven gestuurd worden als men meermaals geweigerd heeft zich aan te sluiten.

Waar de verzoekende partijen met betrekking tot voormeld document verder betogen dat eerste en tweede verzoeker weliswaar *“niet woordelijk kunnen herhalen wat er precies in stond”* doch dit de ernst ervan niet ondergraaft, gaan zij er kennelijk aan voorbij dat hun verklaringen over de inhoud van dit document in het geheel niet overeenstemmen met de werkelijke inhoud ervan, zoals die blijkt uit de vertaling aanwezig in het administratief dossier (administratief dossier (hierna: AD) eerste verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5, ‘Documenten’, nr. 7, Dreigbrief + vertaling CGVS). Dat dit aanhoudingsbevel duidelijk het gevolg was van het feit dat eerste verzoeker bleef weigeren zich aan te sluiten en tweede verzoeker ook niet spontaan zijn plaats innam, zoals de verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen, doet aan de vastgestelde discrepanties geen enkele afbreuk.

Waar de verzoekende partijen nog aangeven na ontvangst van de bestreden beslissingen contact te hebben opgenomen met hun advocaat in Irak om na te gaan of het voor hen veilig is of niet om thans terug te keren, doch dat de militie hem schriftelijk zou hebben bevestigd *“dat ze zouden boeten wanneer ze gevonden zouden worden”*, beperken zij zich tot een blote bewering die zij op geen enkele wijze staven of onderbouwen.

De adjunct-commissaris wijst er in de bestreden beslissingen voorts op dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt Al-Hashd Al-Shaabi, waartoe de milities van AAH behoren, door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat en dat daarbij geen dwang wordt uitgeoefend.

De Raad stelt vast dat, niettegenstaande de informatie waarnaar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen verwijst ontbreekt in de administratieve dossiers en pas na indiening van het beroep als bijlage bij de nota met opmerkingen werd gevoegd (COI Focus *“Irak. Rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi”* van 23 juni 2017, p. 1-14), de verzoekende partijen de correctheid van deze informatie betwisten in voorliggend verzoekschrift en op hun beurt verwijzen naar, en citeren uit, het rapport *“Iraq: recruitment (including forced recruitment) of young men by Shia militias in Shia regions; consequences of refusal to be recruited [a-10168]”* van het Austrian Centre for Country of Origin and

Asylum Research and Documentation van 9 juni 2017. De Raad stelt na lezing van de uit dit rapport geciteerde passages vast dat deze informatie bevestigt dat het rekruteringsbeleid van sjiiitische milities zoals AAH in eerste plaats gericht is op sjiieten en de vrijwillige aansluiting van nieuwe rekruten beoogt. Aldus ligt deze informatie in dezelfde lijn als de informatie die wordt gevoegd bij de nota met opmerkingen. Waar in voormeld door de verzoekende partijen aangehaald rapport melding wordt gemaakt van gevallen van gedwongen rekrutering, blijkt het te gaan om dwang die zou zijn uitgeoefend op mannelijke IDP's (intern ontheemden) in destijds op Islamitische Staat veroverde gebieden van Mosoel en in de stad Shirqat gelegen in de provincie Salahuddin, hetgeen een specifieke context betreft die *in casu* niet aan de orde is. De verzoekende partijen woonden immers niet als intern ontheemden in Bagdad toen eerste en/of tweede verzoeker daar door leden van de militie AAH in de wijk Al-Sadiyah zouden zijn gevraagd zich bij de militie aan te sluiten. De verwijzing naar dergelijke specifieke gevallen van dwang, die in andere regio's van Irak op intern ontheemden zou zijn uitgeoefend, is derhalve *in casu* niet dienstig.

De Raad benadrukt dat de vaststelling dat het door de verzoekende partijen naar voren gebrachte relaas geen steun vindt in de beschikbare objectieve informatie op zich niet doorslaggevend is om aan dit relaas geen geloof te hechten. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, en met name de hoger aangehaalde tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoekende partijen met betrekking tot de vraag of enkel eerste verzoeker dan wel hij en tweede verzoeker gevraagd werd zich aan te sluiten bij AAH en met betrekking tot de inhoud van de vermeende dreigbrief, dat de adjunct-commissaris met reden heeft doen besluiten dat de verzoekende partijen hun vluchtrelaas niet aannemelijk maken.

De adjunct-commissaris kan verder worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoeker overweegt als volgt:

"Bovendien dient opgemerkt te worden dat het, nog los van het feit dat er geen enkele herkomstlandeninformatie terug te vinden is van gedwongen rekrutering door al Hashd al Shaabi, bovendien ook bijzonder onwaarschijnlijk zou zijn dat de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq veelvuldige pogingen gedurende een lange periode zou ondernemen om een soennitische kapper, zonder enige gevechtservaring en zonder enige interesse wapens te dragen of te vechten, te proberen dwingen zich aan te sluiten bij hen (CGVS, S(...), 13.05.2022, p. 10). De door u aangebrachte elementen kunnen het CGVS er ook niet van overtuigen dat Asa'ib Ahl al-Haq zich in uw geval wél tot deze manier van handelen zou hebben gekeerd. Met betrekking tot de USB-stick met de zogenaamde videobeelden, afkomstig van een beveiligingscamera bij uw huis, die door u en uw broer K(...) werden ingediend dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke wazige filmpjes waarop niet duidelijk te zien is wie in die filmpjes naar voor komt, sowieso geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. (...)"

Nog daargelaten de vaststelling dat de door verzoekende partijen gevoegde informatie niet van aard is hun verklaringen met betrekking tot hun persoonlijk vluchtrelaas te ondersteunen, duiden zij niet – en ziet de Raad bijgevolg niet in – op welke wijze deze informatie de door hen overgemaakte videobeelden in een ander licht zou plaatsen. Dergelijke algemene informatie vermag immers geen afbreuk te doen aan de pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat *"aan dergelijke wazige filmpjes waarop niet duidelijk te zien is wie in die filmpjes naar voor komt, sowieso geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld"*, hetgeen door de verzoekende partijen op zich niet wordt betwist.

De overige door de verzoekende partijen tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen evenmin een ander licht werpen op de gedane vaststellingen. De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van eerste en tweede verzoeker en eerste verzoekster, het rijbewijs van eerste verzoeker, de huwelijksakte van eerste verzoeker en eerste verzoekster en de studiedocumenten van tweede verzoeker kunnen slechts dienen ter staving van hun identiteit en herkomst, welke elementen *in casu* niet ter discussie staan (AD eerste verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1-6 en AD tweede verzoeker, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1, 2 en 4). Het neergelegde pv van de politie in verband met de vermeende ontvoering van eerste verzoeker houdt, blijkens de vertaling, een bevestiging in van het feit dat een persoon met de naam van verzoekers vader aangifte heeft gedaan van de ontvoering van eerste verzoeker door een onbekende gewapende groepering vanuit zijn huis om 4u 's morgens onder bedreiging van wapens (AD eerste verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5, 'Documenten', nr. 8). Dit pv bevat louter de verklaringen van de vader van eerste verzoeker over wat zijn zoon zou zijn overkomen, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze

verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat de vader van eerste verzoeker bij de politie een verklaring heeft afgelegd kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die daarin worden vermeld. Bovendien betreft het geen origineel document maar slechts een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Gelet op deze vaststellingen en mede gelet op de informatie toegevoegd aan de administratieve dossiers waaruit onmiskenbaar blijkt dat diepgewortelde corruptie, wijdverspreide documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Irak als in het buitenland Iraakse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door omkoping van overheidsbeambten verworven zijn (AD eerste verzoeker en eerste verzoekster, stuk 6, map met 'Landeninformatie', COI Focus "Irak. Corruptie en documentenfraude" van 20 mei 2021), kan er geen objectieve bewijswaarde worden gehecht aan voormeld pv.

Waar de verzoekende partijen er in hun tweede middel onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad op wijzen dat het feit dat hun asielrelaas in twijfel wordt getrokken de asielinstanties niet ontslaat van hun taak te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hun hoofde, benadrukt de Raad dat het de verzoekende partijen toekomt om alle relevante feiten en elementen die nodig zijn ter beoordeling van hun nood aan internationale bescherming bij de asielinstanties aan te brengen en dat uit hun dossier niet blijkt dat er behalve de door hen aangehaalde feiten en vrees andere elementen zijn op basis waarvan zij een gegronde vrees voor vervolging kunnen doen gelden en die door de adjunct-commissaris over het hoofd zouden zijn gezien. In zoverre de verzoekende partijen verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Irak waar zij opmerken dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het volgens UNHCR niet vereist is dat de asielzoeker individueel en persoonlijk geïsoleerd wordt en het feit dat een groot aantal personen zich in een zelfde situatie bevinden geen afbreuk doet aan de gegrondheid van de individuele vrees, maar deze juist kracht kan bijzetten, merkt de Raad op dat het voor toekenning van de vluchtelingenstatus niettemin vereist is dat de kandidaat-vluchteling, al dan niet samen met anderen, geïsoleerd wordt om redenen die verband houden met de vervolgingsgronden vermeld in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), te weten zijn ras, nationaliteit, geloofsovertuiging, politieke overtuiging of behoren tot een welbepaalde sociale groep. De verzoekende partijen kunnen er niet mee volstaan te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in hun land van herkomst teneinde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aannemelijk te maken, doch dienen *in concreto* aan te tonen dat zij vervolging vrezen omwille van één van voormelde criteria van het Verdrag van Genève. De verzoekende partijen blijven daartoe evenwel in gebreke, zoals hoger is komen vast te staan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel niet worden verleend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrenge waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Irak.

3.2.3.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de verzoekende partijen hun voorgehouden problemen met – en vrees voor – de militie AAH niet aannemelijk hebben gemaakt.

In zoverre de verzoekende partijen in hun tweede middel verwijzen naar het hoger belang van de minderjarige kinderen van eerste verzoeker en eerste verzoekster en van mening zijn dat de verhoogde kwetsbaarheid van deze kinderen tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus noopt, wijst de Raad erop dat het feit dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de

commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielerrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als het voldoet aan de insluitingscriteria. De adjunct-commissaris zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat geen van de verzoekende partijen tijdens de administratieve procedure melding heeft gemaakt van een bijzondere nood aan internationale bescherming in hoofde van de kinderen van eerste verzoeker en eerste verzoekster omwille van een vermeende verhoogde kwetsbaarheid. Ter staving van hun beweringen in dit verband verwijzen zij in hun verzoekschrift naar verschillende brieven van de leerkrachten van voormelde kinderen. De belangrijkste verklaring komt volgens hen van de juf van de oudste zoon, M., tevens het kind dat nog de meest levendige herinneringen zou hebben aan de periode in Irak (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4). De Raad oordeelt in navolging van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen dat de bewijswaarde van voormelde brieven beperkt is daar zij slechts getuigenissen bevatten over het gedrag van voormelde kinderen op school die niet afkomstig zijn van een objectieve bron en geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt beschreven. In zoverre de verzoekende partijen met deze getuigenissen de integratie van de kinderen van eerste verzoeker en eerste verzoekster in België wensen aan te tonen, kan hieruit op zich geen gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van het Verdrag van Genève noch een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming blijken.

Een schending van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet of van het hoger belang van het kind wordt niet aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. In zoverre de verzoekende partijen onder verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in hun land van herkomst betogen dat zij bij terugkeer “*een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling*” lopen, dient te worden herhaald dat zij het bestaan van dit risico *in concreto* dienen aan te tonen en daartoe niet kunnen volstaan met een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie.

3.2.3.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019 als uit de “*Country Guidance Note : Iraq*” van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet betwisten dat, gezien hun verklaringen met betrekking tot hun regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon in de

zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde “*Country Guidance Note*” van EUAA over Irak van januari 2021 (p. 184-187).

Daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partijen niet aanduiden welke “*UNHCR guidelines*” zij bedoelen waar zij in hun verzoekschrift aanhalen dat “*UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect – getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus*” – dit kan alvast niet worden gelezen in voormelde “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019 –, brengen zij geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Het door de verzoekende partijen geciteerde artikel over een aanslag op een dorp gelegen in de oostelijke provincie Diyala (NDTV, “*11 Dead In Iraq Attack Blamed On ISIS: Report*”, 27 oktober 2021) is *in casu* niet dienstig gelet op hun herkomst uit de provincie Bagdad en de niet-betwiste regionale verschillen die het conflict in Irak typeren. Het eveneens door de verzoekende partijen geciteerde artikel over raketaanvallen op de beveiligde Groene Zone van Bagdad waarbij de Amerikaanse ambassade en een nabijgelegen school werden getroffen (NDTV, “*Rocket Attacks In Iraq Strike Baghdad School, US Embassy, Injuring 3*”, 14 januari 2020) ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund en bevestigd dat pro-Iraanse milities in Irak verantwoordelijk zijn voor verschillende aanvallen waarbij Amerikaanse troepen of belangen worden geveiseerd. Dit artikel weerlegt niet dat het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking veeleer beperkt is. De Raad betwist op basis van de beschikbare landeninformatie niet dat er in Irak nog steeds aanslagen plaatsvinden waar burgers het slachtoffer van zijn, doch benadrukt dat de voorgaande conclusie aangaande de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gebaseerd is op een grondige en evenwichtige analyse van meerdere elementen, waaronder het aantal burgerslachtoffers dat bij geweldsincidenten te betreuren valt, en dat het enkele feit dat burgers het slachtoffer kunnen worden van het willekeurig geweld in Bagdad niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers door hun loutere aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of de verzoekende partijen persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hun dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De adjunct-commissaris stelt in de bestreden beslissingen vast dat de verzoekende partijen nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad. De adjunct-commissaris geeft in de bestreden beslissingen verder aan dat hij evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van de verzoekende partijen omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De verzoekende partijen betwisten deze terechte motieven van de bestreden beslissingen niet en doen er derhalve geen afbreuk aan.

3.2.3.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.8. Waar de verzoekende partijen “*subsidiar*” vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BOUALLOUCH,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BOUALLOUCH

S. WILLAERT